ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు

సంపుటి : 10 సంచిక : 12 పుష్పం : 25-26 05-03-2005

రమణ భాస్కర

ఆధ్యాత్మిక పక్ష పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి
(హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు॥100/-
విడి ప్రతి : రు॥ 8/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు - 534 265
ప॥గో॥ జిల్లా, ఆం॥ప్ర॥

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు - 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

31-12-04
శృంగవృక్షం 1
21-01-05
మల్కిపురం 9

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, ☎ 08814 - 228858

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 31-12-04, శృంగవృక్షం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మన తెలివితోగాని, మనస్సుతోగాని సంబంధం లేకుండా దేహం ద్వారా చాలా పనులు జరిగిపోతూ ఉంటాయి. మనం మంచి పనులు చేయటం మంచిదే, కాని అంతమాత్రంచేతనే జ్ఞానం రాదు. ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు మంచిపనులు సహకరిస్తాయి. మనం రోగం తగ్గటానికి ఏదైనా మందు వాడుతున్నాము అనుకోండి దానితో పాటు పత్యం ఉంటే ఆ రోగం తగ్గటానికి మందుతోపాటు, పత్యం కూడా సహకరిస్తూ ఉంటుంది. మనం జ్ఞానాన్వేషణలో ఉన్నప్పడు మంచిపనులు చేస్తూఉంటే అది పత్యం లాంటిది. మంచిపనులు మనకు సహకరిస్తూఉంటాయి. లోకంలో మనం చేసే మంచిపనులు హృదయం యొక్క లోతులు పెంచటానికి సహకరించాలి. మీ సంతానం వలన కాని, చదువు వలన కాని, గౌరవాల వలన కాని, మీకు ఉన్న అంగబలం వలన గాని, అర్థ బలం వలన గాని మీకు అమృతానుభవం కలుగదు అని వేదం చెప్పింది. భగవద్గీత మనం రోజూ చదువుతాము. అలా రోజూ చదివేసి మన పని పూర్తి అయింది అని అనుకోకూడదు, అది మనకు అర్థమవ్వాలి కదా. పొగతాగటం హానికరం అని సిగరెట్ పెట్టె మీద వ్రాసి ఉంటుంది. సిగరెట్ కాల్చేవాడు కూడా రోజూ అది చదువుతూ ఉంటాడు, కాని కాల్చటం మానడు. అంటే అర్థం ఏమిటి? అది వాడు చదువుతున్నాడు కాని ఆ మాట వాడికి అర్థమవ్వటం లేదు. సిగరెట్ కాల్చటం వలన వచ్చే హాని వాడికి అర్థమయితే వాడు కాల్చటం మానివేస్తాడు. వాడే కాదు మన పని కూడా అలాగే ఉంది. రోజూ గీత చదువుతాము, దానిలో ఈ పని నీకు తగదు దానికి దూరంగా ఉండు అని ఏదైతే చెప్పాడో

దానికి మనం దూరంగా ఉండలేక పోతున్నాము. అంటే అది మనకు అర్థంకావటం లేదు. రోజూ చదువుతున్నాము అంటే అది మనకు అర్థమవ్వాలి కదా. మనకు శారీరక ఆరోగ్యం, మానసిక ఆరోగ్యం బాగుపడాలంటే మంచి స్నేహాలు చేయండి అని చెప్పారు. మనం చేసేది మంచి స్నేహాలు కావు అనుకోండి శరీరంలో, మనస్సులో అనారోగ్యం పెరిగిపోతుంది. ఇవి అన్నీ వారు ఏదో ఆలోచించి చెప్పిన మాటలు కాదు, దర్శించి చెప్పినవి. మన శరీరంలో అనారోగ్యం ఉంది అనుకోండి, మనస్సులో అశాంతి ఉంది అనుకోండి మనం వాడే మందులతో పాటు సజ్జనసాంగత్యం చేస్తూ ఉంటే ఆ రోగం నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. శరీరంలో అనారోగ్యానికి, సజ్జనసాంగత్యానికి సంబంధం ఏమిటి అని మీరు అడుగవచ్చు, చేసి చూడండి మీకే తెలుస్తుంది. అన్ని దానాలలోనికి నిదానం గొప్పది. కొంతమంది చాలా స్టడీగా ఉంటారు, వారి శరీరాలు దగ్గరగా లేకపోయినా రోజూ మనస్సులో ఒకసారి వారికి నమస్కారం పెట్టుకోవాలి. మనం స్థూలబుద్ధిని తగ్గించు కోవాలి, సూక్ష్మబుద్ధిని పెంచుకోవాలి, గుడి ప్రయోజనం, బడి ప్రయోజనం అదే. బడికి వెళ్ళి చదువుకొంటున్నాము. మన తెలివి తేటలు పెంచటానికి, బుద్ధి సూక్ష్మత కలగటానికే బడి. గుడికి వెళ్ళి పూజ చేయటం, జపం చేయటం కూడా బుద్ధిసూక్ష్మత కలగటానికి, మనస్సుకు ఏకాగ్రత కలగటానికి, మనస్సుకు లోచూపు కలగటానికి ఇవన్నీ చేస్తున్నాము. అందరూ హృదయేశ్వరుడిని ఆరాధించలేరు ఎందుచేతనంటే వాడికి రూపం ఉండదు, నామం ఉండదు. అలాగని లేడా అంటే ఉన్నాడు వాడిని చూడలేము కాబట్టి లేడు అనుకొంటున్నాము అదే ప్రమాదం. అందుచేత గుడి కట్టి అక్కడ విగ్రహాన్ని పెట్టి ఉపాసన చేయమని పెద్దలు చెప్పారు. గుడిలో మీరు చేయించి పెట్టే విగ్రహాలు కూడా అందంగా ఉండాలి. అందంగా ఉంటే వాటిని చూసేటప్పుడు మన నేత్రాలకు ఆనందం, మన మనస్సు అక్కడ నిలబడుతుంది, మనస్సుకు ఏకాగ్రత కలుగుతుంది. గుడిలో ఉన్న విగ్రహాలను ఆరాధించటం వలన, పూజ చేయటం వలన, జపం చేయటం వలన మనస్సే కాకుండా దేహం కూడా శుద్ధి అవుతుంది. మీ అత్తగారితో మీకు ఇష్టంలేకపోతే వేరే కాపురం పెట్టుకోండి. అంతేగాని అసలు నాకు అత్తేలేదు అంటే ఎలాగ? ఇప్పుడు మన పరిస్థితి అలాగే ఉంది. మనం భగవంతుడిలో నుండి వేరుపడిపోయాము. పోనీ వేరు పడిపోయి తిన్నగా ఉంటున్నా మా అంటే లేదు, అసలు భగవంతుడే లేడు అంటున్నాము. ఇలాగ తయారయ్యాము. మనం ప్రతీ విషయానికి అది అలా జరిగింది ఏమిటి? ఇది ఇలా జరిగింది ఏమిటి? అని అనుకుంటూ ఉంటాము, అది అలా ఎందుకు జరిగిందో భగవంతుడికి తెలుసు. ఆయననుండి వేరుపడి పోయాము కాబట్టి అది అలా ఎందుకు జరిగింది, ఇది ఇలా ఎందుకు జరిగింది అనుకొంటు న్నాము

కాని ఆయనతో మనకు వేరుపాటు కాపురం లేకపోతే ఇటువంటి తలంపులు మనకు రావు.

దేనినైతే మనం పొందాలి అనుకొంటున్నామో అది మనమై ఉన్నాము. అది గుర్తు పెట్టుకోవాలి. అది మనమై ఉన్నాము అన్న సంగతి మనకు అనుభవంలో లేకపోవటం వలన దేనినో పొందాలి అనుకొంటున్నాము. నిన్ను నువ్వు పొందటం ఏమిటి? మనం ఏదిగా ఉన్నామో అది మనకు తెలియటం లేదు. కాబట్టి మనకు ఇలా అనిపిస్తోంది. అది అనుభవం లోనికి వచ్చినప్పుడు అంతా మనకు తెలుస్తుంది. మనం పాత్రను శుభ్రంగా తోముకొని టేబుల్ మీద పెట్టుకొన్నాము అనుకోండి, అన్నం తినేసినట్లు కాదు. ప్లేటును శుభ్రంగా తోముకొన్నట్లు. సత్కర్మ నీ మనస్సును శుద్ధి చేస్తుంది, పవిత్రం చేస్తుంది. పవిత్రమైన మనస్సుకు ఆత్మవిద్య పడుతుంది కాని నువ్వు చేసే సత్కర్మ వలననే జ్ఞానం వచ్చేయదు. నీవు చేసే సత్కర్మ వలన మనస్సు నియమింపబడుతుంది. నియమింపబడిన మనస్సు జ్ఞాన సముపార్జనకు సమాయత్తం అవుతుంది. ప్రపంచంలోని ఏ సంఘటనలోనుండి మనం ప్లెజర్ తీసుకోకూడదు. మనం ఏదైనా మంచిపని చేసాము అనుకోండి. మీరు చాలా గొప్ప పని చేసారు అని ఎవరైనా అంటారు అనుకోండి దాని వలన మనం పొంగిపోయాము అనుకోండి ఇంక మీకు ఏదోరకమైన దుఃఖం వెయిటింగ్ లిస్టులో ఉందని అర్థం. ఇవాళ పొంగిపోయాము అనుకోండి, రేపు కుంగిపోవటం జరుగుతుంది. చనిపోయే వరకు ఇలా పొంగిపోవటం, కుంగిపోవటమే మన పని, ఇంతకన్నా మనకు ఏమీ లేదు. అసలు ఈ పొంగిపోయేది, కుంగిపోయేది ఎవరు? అహంకారమే. ఏదైతే పొంగిపోతోందో, ఏదైతే కుంగిపోతోందో అది నువ్వు కాదు. ఏదో పని చేస్తున్నావు, దాని వలన ఏదో వస్తుంది, దాని వలన పొంగిపోతున్నావు, కుంగిపోతున్నావు. దీనికి అసలు సత్యానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు సహజంగా ఉంది, మన జీవిత విధానం సహజంగా ఉంటే అది మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది, అంతకంటే ఏమీ లేదు, దానికోసం మీరు ప్రత్యేకంగా కష్టపడి పోనక్కరలేదు, అది మనమై ఉన్నాము, కాబట్టి అది మనకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అందుచేత మీరు సహజంగా జీవించండి. మన హృదయంలో ఉన్న సత్యం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమయ్యే వరకు ప్రకృతి నిన్ను విడిచి పెట్టదు, ఇంద్రియాలు విడిచిపెట్టవు. లోకం నిన్ను విడిచిపెట్టదు. ఏ రోజు చేసుకొనే పని ఆరోజు, ఏరోజు చేసుకొనే సాధన ఆరోజు చేసుకోవాలి. వాయిదాలు వేస్తున్నాము అంటే సోమరితనానికి అలవాటు పడ్డాము అని అర్థం. హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే ఆ ప్రయత్నంలోనే మనకు ఎన్నో అందాలు కనిపిస్తూ ఉంటాయి, ఎన్నో శక్తులు వస్తాయి. ఇది కాదు, ఇది కాదు అని వాటిని గెంటుకొంటూ మనం ముందుకు వెళ్ళాలి. మధ్యలో ఆగిపోతే గమ్యాన్ని

చేరుకోలేము. నీవు మహిమల ఆకర్షణలో పడితే లోపలకు వెళ్ళలేవు. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో మహిమలు కూడా అంతే నిజం. నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని చేరుకొనే వరకు నీ ప్రయత్నం మానకూడదు, కాలు జారినా మరల తీసుకొంటూ అలా ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉండాలి. ఈశ్వరస్మరణ విడిచి పెట్టకూడదు, మనో దేహములు శుద్ధి అయ్యేవరకు అలా స్మరించుకొంటూ ఉండాలి. భక్తులను కష్ట పెట్టకూడదు. భక్తులను కష్టపెడితే భగవంతుడు కూడా కష్టాలలో పడతాడట ఎందుచేత నంటే ఆయనకు భక్తులతో ఉన్న తాదాప్యం. నువ్వు నిజంకాని విషయాలను నిజం అని నమ్ముతున్నావు. నువ్వు నమ్మటం వలన అది నిజం అవ్వదు. నీకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా లోపల ఒక నిజం ఉంది. నువ్వు ఏమి చెయ్యాలి అంటే అనవసరంగా కల్పించుకొన్న విషయాల నుండి, నువ్వు నిజం అని నమ్మిన విషయాల నుండి ప్రయత్నంచేసి బయటకురా, దేహాభిమా నాన్ని తగ్గించుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. నువ్వు తరించటానికి ఈ క్షణం నుండి ప్రయత్నం ప్రారంభించు, రేపు రేపు అనుకోవద్దు, వర్తమానకాలాన్ని సజీవంగా ఉపయోగించుకో. ఏదో కోరిక పెట్టుకొని, ఏదో ఆశించి పనిచేయటం తేలికే గాని ఏదీ ఆశించకుండా పనిచేయటం లోనే కష్టం అంతా ఉంది, ఇది మీరు అర్థం చేసుకోవాలి. అసలు ఏ రకమైన కోరిక లేకుండా, ఆశ లేకుండా మీరు పనిచేసి చూడండి, అప్పడు మీ మనస్సు కాలిపోతుంది, జ్ఞానోదయం అవుతుంది, మీరు కాలిపోతూ ఇతరులకు వెలుతురు ఇస్తారు. నేను ఆ గొప్ప పనులు చేసాను, ఈ గొప్ప పనులు చేసాను అంటూ కులాలు, మతాలు, గోత్రాలు తలపెట్టుకొంటూ శుభ్రంగా బలిసిపోయి ఉన్నారు, ఆ బలుపు తగ్గించుకోమంటున్నారు. ఇక్కడ భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే నువ్వు కాని దానితో తాదాప్యం పొందకు. నీకు బాగా చదువు వచ్చింది అనుకో, నీ ప్రారబ్ధం తీసుకొని వచ్చింది. చదువే కాదు, ఐశ్వర్యమే కాదు, అధికారమే కాదు, సౌందర్యం కూడా దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వచ్చింది. ఆ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వచ్చే వాటితో దేనితోనూ తాదాప్యం పొందవద్దు. ఆ తాదాప్యాన్ని మైనస్ చేసుకొంటూరారా. నువ్వు వెళ్ళి హృదయగుహలో పడిపోతావు.

మీరు సొంతబుద్ధిని ఎప్పుడూ విడిచిపెట్టవద్దు. సొంతబుద్ధి సుఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది, పరాయిబుద్ధి ప్రమాదంలో పడవేస్తుంది, దుఃఖాన్ని తీసుకొని వస్తుంది. కాళ్ళు ఉన్నాయి నడుస్తున్నారు, చేతులు ఉన్నాయి పనిచేసుకొంటున్నారు అలాగే భగవంతుడు మీకు మెదడును కూడా ఇచ్చాడు, దానితో ఆలోచించండి అంతేగాని ఎత్తువారి చేతిబిడ్డల కింద ఉండవద్దు. లౌకికులతో సహవాసం చేయవద్దు అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. కొంతమంది లౌక్యంగా మాట్లాడుతారు, చేతలు కూడా లౌక్యంగా ఉంటాయి. అటువంటి వారితో సహవాసం చేయటం వలన నీ జీవితంలో చివరకు దుఃఖం మిగులుతుంది. లౌకికులు చాలా ప్రమాదం,

వారు నిన్ను బాగుచెయ్యరు సరికదా నీకు ఉన్న భక్తిని ఊడగొడతారు, నిన్ను తలుపు సందున పెట్టి నొక్కినట్లు నొక్కి నలిపేస్తారు. మనం ఎవరితోనైనా స్నేహం చేస్తూ ఉంటే అది మనం బాగుపడటానికి, వారు బాగుపడటానికి కూడా సహకరించాలి. అంతేగాని వెనకాల గొయ్యిలు తీసుకొంటూ ఉంటే మీరు పాడవుతారు, వారూ పాడైపోతారు. మనకు ఎంతసేపు అది సాధించాము, ఇది సాధించాము అనే గొడవ తప్ప జ్ఞానం గొడవలేదు. తెగబలిసిపోయి ఉన్నాము. ముందు మీ తలకాయలో ఉన్న దుమ్మును దులుపుకోండి. ఏ వికారాలు అయితే మీ తలకు ఎక్కినాయో వాటిని వదిలించుకోండి. వీటివలననే లోపలవస్తువు ఉంది అన్న సంగతి కూడా మరిచిపోయారు, అసలు దాని గుర్తింపు కూడా లేకుండా పోయింది, ఇంక సాధన ఏమి చేస్తారు. గాఢనిద్ర మనకు గురువు. గాఢనిద్రలో మనకు దేహం గొడవలేదు, మనస్సు గొడవలేదు, లోకం లేదు, బంధువులు లేరు, దారిద్ర్యం లేదు, ఐశ్వర్యం లేదు, ఏ గొడవ లేదు. గాఢ నిద్రలో నువ్వు ఏదైతే కాదో అందులో నుండి విడిపోతున్నావు, నువ్వు ఏదిగా ఉన్నావో అదిగా ఉన్నావు, అక్కడ మెలకువ తెచ్చుకో. ఈ లోకానికి సంబంధించిన అనుబంధాలు, అనురాగాలు చర్మం ఎంత లోతుగా ఉంటుందో అనురాగాలు, ఆప్యాయతలు కూడా అంత లోతుగానే ఉంటాయి. చర్మం పెద్ద లోతుగా ఉండదు, సూదితో కొద్దిగా పొడిస్తే వెంటనే రక్తం వచ్చేస్తుంది, లోకంలో ఉన్న సంబంధాలు కూడా అంతే. మనం చీపురు పుల్లని త్యాగం చేస్తే ఇంక అస్తమానూ అదే తలపెట్టుకొంటూ ఉంటాము. బుద్ధుడు మహారాజు, ఆయన రాజ్యాన్ని మొత్తం అంతా కూడా త్యాగం చేసాడు. మీరు ఎంత త్యాగం చేసారు అని ఎవరైనా బుద్ధుడితో అంటే ఆయనకు ఏమీ అనిపించేది కాదు, నిర్వికారంగా ఉండేవాడు ఎందుచేతనంటే ఆయన త్యాగం చేసింది అంతా అసత్యం అని ఆయనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేసింది. మీకు వందకోట్లు ఉన్నట్లు స్వప్నం వచ్చింది అనుకోండి, మెలకువరాగానే అది అసత్యం అని మీకు తెలుస్తుంది. నాకు వందకోట్లు ఉన్నాయి అని వికారం మీకు రాదు, అది అసత్యం అని తెలిసాక మీకు ఇంక వికారం రాదు. అదిసత్యం అనుకొన్నంతకాలం ఏదో రకమైన వికారం వస్తూనే ఉంటుంది. నువ్వు ఎంత కాలమయితే యోగివి కాలేవో అంతకాలం నీకు వికారాలు వస్తూనే ఉంటాయి. యోగి మాత్రమే నిర్వికారంగా ఉండగలడు, అర్జునా! నీవు యోగివి అవ్వటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. నువ్వు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఈ శరీరం శవం అవ్వకముందే నువ్వు పొందవలసింది ఏదో పొందాలి. లేకపోతే నీకు మిగిలేది చీకటి లోకాలు. మనం గుడికి వెళ్లి దేవుడిని ఆరాధిస్తాము దేనికి అంటే ఆయన స్వరూపాన్ని మనం పొందాలి. జీవుడు దేవుడిని ఆరాధించవచ్చు, ఆరాధనా ఫలితం ఏమిటి అంటే దేవుడి

స్వరూపాన్ని జీవుడు పొందాలి. నీ ప్రారబ్ధంలో ఏది ఉంటే అది వస్తుంది. లాభం వస్తే పొంగిపోకు, నష్టం వస్తే కుంగిపోకు, వచ్చింది వచ్చినట్లే పోతుంది. కాలగర్భంలో నీ శరీరం పోతుంది, దాని ద్వారా పొందినవి పోతాయి. అందుచేత నీ ప్రారబ్ధంలో వచ్చిన దానితో కలిసిపోయి అవన్నీ నిజం అనుకొని మాయలో పడవద్దు. నీ ప్రారబ్దంలో ఎదురయ్యే సంఘటనలను తట్టుకోలేకపోతే ఇంక ఆత్మ ఎలా తెలుస్తుంది. నువ్వు ఎంతవరకు మనస్సును బాలెన్స్ చేసుకొంటే అంతవరకు ఆత్మచేత ప్రేమించ బడతావు, దాని దయ నీ మీద వర్షిస్తుంది. మనకు ఏదైనా అధికారం వచ్చింది అనుకోండి, అధికారం వలన మనకు గౌరవం రాకూడదు, మనవల్ల అధికారానికి గౌరవం రావాలి. మనకు డబ్బు వచ్చింది అనుకోండి. ఆ డబ్బు వలన మనకు గౌరవం రాకూడదు, మన చేతిలో ఉన్న డబ్బుకు మన వల్ల గౌరవం రావాలి. ఏదైతే నిత్యం కాదో, ఏదైతే సత్యం కాదో, ఏదైతే మనకు శాంతిని ప్రసాదించదో దానిని నిజంగా సంపాదించావు అనుకో దాని వలన నీవు పొందేది ఏపాటిది? ఎక్కడికక్కడ నరుక్కొంటూ పోతున్నాడు.

వంద సున్నలను కూడినా నీకు సున్నే వస్తుంది, కాని ఒకటి రాదు. అలాగే నీవు ఏదిగా ఉన్నావో దానిని పొందకుండా మిగిలినవి ఎన్ని పొందినా అది అంతా కూడా ఒకటి లేని సున్నలతో సమానము. నువ్వు గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే ఆనందం, శాంతి నీలోనే ఉంది బయట ఎక్కడా లేదు కాని అది నీకు అర్థమవ్వటం లేదు. శాంతికోసం బజారులో వెతుక్కొంటున్నావు. మనం ఎక్కడ పాడైపోతున్నాము అంటే వారిలో ఈ లోపం ఉంది, వీరిలో ఆ లోపం ఉంది అని ఎదుటి వారిలో ఉన్న లోపాలు వెతుకుతూ ఉంటాము. వారిలో లోపాలు ఉంటే నీకు వచ్చే నష్టం ఏమిటి? వారే నష్టపోతారు. ఎదుటి వారిలో ఉన్న లోపాలు చూసే బదులు నీలో ఉన్న లోపాలు చూసుకొని, వాటిని బయటకుతీసి కాల్చి బూడిదచేస్తే నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. కాని ఇతరుల లోపాలు వెదకటం వలన నీకు ఏమీ లాభం లేదు, దాని వలన టైము పాడవుతుంది, శక్తి వృథా అవుతుంది. చివరకు తలపోటు మిగులుతుంది. గురువు మనలోపల అంతర్యామిగా ఉండి పనిచేస్తూ ఉంటాడు. ఒకోసారి మీకు లోపల కోపం ఉంటుంది, ఆ కోపం ఉన్నట్లు మీకు తెలియదు, గురువు దానిని ఆపరేట్ చేస్తూ ఉంటాడు. హరీంద్రనాథ్ చటోపాధ్యాయ భగవాన్‌తో అంటారు నీవు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు, ప్రేమిస్తున్నట్లు కనబడవు. బాగా ప్రేమిస్తున్నావు కదా అని నీ దగ్గరకు వస్తే మొఖం ప్రక్కకు పెట్టుకొని గోడవంక చూస్తున్నావు అన్నాడు. అంటే చటోపాధ్యాయకు కోపం వస్తుంది కదా, అంత కోపం ఉంది అని వాడికి తెలిస్తేనే

కాని అది బయటకు పోదు, అది కూడా ఆయన ప్రేమలో ఒక భాగమే అని గ్రహించినవాడు ధన్యుడు. మనస్సు పలచబడేటట్లు చూసుకోవాలి. మనస్సు పలచబడే కొలది లోపలఉన్న వస్తువు మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. వాడు నిన్ను చూస్తూ ఉంటాడు, నువ్వు ఆయనను చూసుకోవచ్చు, అద్భుతమైన ఎంజాయ్‌మెంట్. మనస్సు చిక్కగా ఉంటే, దుప్పటిలా అడ్డుగా ఉంటే ఇంక ఏమి చూసుకొంటారు, చూసుకొన్నా కనబడరు. లోపలఉన్న దుమ్ము తగ్గే కొలది మనస్సు పలచ బడుతుంది, అలా మనస్సు పలచబడి, పలచబడి ఏదో రోజున దానంతట అదే చిరిగిపోతుంది. అదే సాధన యొక్క గమ్యం. సాధన అంటే నీవు ఏదో పొందటం కాదు, ఈశ్వరానుభవం పొందటానికి ఏవైతే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని తెంచుకొంటూ రావటమే. మేము అది సాధించాము, మేము గొప్పవారము అని ఇలా పూర్వజన్మల నుండి ఏవైతే మీ తలకు ఎక్కి ఉన్నాయో ముందు వాటిని తగ్గించుకొంటూ రావాలి. జ్ఞానం మీ లోపలే ఉంది, దానిని మీరు ఏమీ సంపాదించనక్కరలేదు. మీ తలకు ఎక్కిన గొడవలు అన్నీ వదులుకొంటే లోపల ఉన్న వస్తువు మీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. నువ్వు కాని దేహంతోటి, నువ్వు కాని మనస్సుతోటి, నువ్వు కాని పరిసరాలతోటి, నువ్వుకాని లోకంతోటి తాదాప్యం తగ్గించుకో. ఇలా నువ్వు కాని వాటితో ఎప్పుడయితే తాదాప్యం తగ్గించుకొంటూ వస్తున్నావో అప్పుడు నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అది నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది, అది నీ కడసారి జన్మ. ఎవరైనా మిమ్మల్ని స్తోత్రం చేయవచ్చు అప్పుడు మీకు సంతోషం అనే వికారం రాకూడదు. ఇతరులు ఎవరైనా మిమ్మల్ని నిందించవచ్చు అప్పుడు మీకు దుఃఖం అనే వికారం రాకూడదు. ఇవి రెండూ వస్తూ ఉంటే మీ పతనం ప్రారంభమౌతుంది. స్తుతి వలన సంతోషం, నింద వలన దుఃఖం వస్తూ ఉంటే అనాత్మ బుద్ధి పెరుగుతుంది. అనాత్మబుద్ధి మీకు దుఃఖాన్ని తీసుకొనిరావటమే కాదు పునర్జన్మలను కూడా తీసికొని వస్తుంది. మీకు ఎప్పుడైనా టెన్షన్‌గా ఉంది అనుకోండి, సత్పురుషుల దగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చోండి, మీకు టెన్షన్ తగ్గిపోతుంది ఎందుచేతనంటే వారి వైబ్రేషన్స్ మీమీద పనిచేస్తాయి. మనం సాధన చేస్తూ ఉంటే మనం ఏదైనా చదువుతూ ఉంటే అది ఎంతవరకు మనలో ఉన్న మాలిన్యాన్ని తొలగిస్తోంది, మనకు ఏమైనా వెలుగు గోచరిస్తోందా అని లోపల చూసుకొంటూ ఉండాలి. లోకం అంటే ఏమీ లేదు నామం, రూపం, క్రియ అంతకంటే ఏమీ లేదు. నామం, రూపం, క్రియ మైనస్ చేస్తే ప్రపంచం లేదు. తప్పడు తాదాప్యం కూడా అంత తొందరగా పోదు, అది పోవాలంటే రైట్ యాక్షన్, రైట్ స్పీచ్, రైట్ తింకింగ్ ఇవి అన్నీ ఉండాలి. ఒక పని నీవు మంచిది అనుకొన్నప్పడు చేసేయి, లోకం గొడవ నీకు అనవసరం, ఫలితం కోసం కూడా ఎదురుచూడవద్దు. ఫలితం ఎప్పడు ఇవ్వాలి, ఎక్కడ ఇవ్వాలి, ఎలా ఇవ్వాలి అనేది ఈశ్వరుడు చూసుకొంటాడు. ఉ

దయం పుణ్యం చేయటం సాయంత్రానికి ఫలితం వచ్చేయాలి అంటున్నారు ఏమిటో అర్థం కావటం లేదు. రావిచెట్టు చుట్టూ తిరుగుతారు ఇంకా ప్రదక్షిణ పూర్తి అవ్వదు, స్వర్గలోకానికి వెళ్ళిపోవాలి అనుకొంటున్నారు. ఇలా ఉంది మన పరిస్థితి. మనం చేసిన పనికి ఫలితాన్ని ఈశ్వరుడు ఆయన దగ్గర ఉంచుకోడు, ఆయనకు అవసరం లేదు. ఆయన పూర్ణ కాముడు. అన్ని కోరికలు నెరవేరినవాడు ఆయన, ఆయనకు కోరికలు అంటూ ఏమీ ఉండవు. మీరు చేసిన కర్మకు ఫలితం ఇచ్చేస్తాడు. ఆయనకు ఏమీ అక్కరలేదు, దీని వలన ఆయన పొందేది ఏమీ లేదు. నదులు అన్నీ వెళ్ళి సముద్రంలో కలవటం వలన సముద్రానికి వచ్చే లాభం లేదు, నదులు అన్నీ కోపగించి సముద్రంలో కలవం అంటాయి అనుకోండి అప్పుడు సముద్రానికి వచ్చే నష్టం లేదు, ఒక్క అంగుళం కూడా కిందకు వెళ్ళదు. అదీ సముద్రం అంటే అట్టివాడు భగవంతుడు. మనం పైకి మర్యాదస్తులు లాగ కనిపిస్తున్నాము, లోపల శుభ్రంగా పాడైపోయి ఉన్నాము, బలిసిపోయి ఉన్నాము. ఈ పాడుబుద్ధిని తొలగించుకో. నువ్వు కాని దానిని నేను అనుకొంటున్నావు. అది నీకు తలకెక్కిపోయింది, ఇవాళ తొందరగా పొమ్మంటే అది పోదు. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వర కటాక్షం ఇవి మూడూ లేకుండా నీ తలకెక్కినది తొందరగా పోదు. దేవుడు వచ్చి మీకు మోక్షం ఇస్తాను అంటే మీ ఇష్టం, మీకు ఎప్పుడు ఇవ్వాలని ఉంటే అప్పుడు ఇవ్వండి అని అనాలి కాని ఇప్పుడే ఇచ్చేయండి అని అడగకూడదు. కొంతమంది మీటింగులు అడగటానికి మా దగ్గరకు వస్తారు. ఎంత మర్యాదగా మాట్లాడతారు అంటే ఏమండి నాన్నగారు మీకు ఎప్పుడు అవకాశం ఉంటే అప్పుడు పెట్టండి. మీ అనుకూలం చూసుకోండి అంటారు. అక్కడ డిమాండ్ ఉండదు. కొంతమంది అలాకాదు మీరు ఒకటవ తేదీనే పెట్టాలి అంటారు. భగవాన్ స్కందాశ్రమంలో ఉండగా ఒక భక్తుడు అంటాడు నాకు జ్ఞానానికి, మోక్షానికి తొందర ఏమీ లేదు, ఏదో పొందాలి అని నాకు వేగిరపాటు లేదు. నిన్ను ఒకటే కోరుకొంటున్నాను రాబోయేజన్మలోనే కాదు నా ప్రారబ్ధంలో ఇంకా వెయ్యిజన్మలు ఉన్నా కూడా అన్ని జన్మలలోను నీవే నాకు గురువుగా ఉండాలి అన్నాడు. గురువు మీద ప్రేమ కుదిరింది అనుకోండి చూసుకోవటంలోనే ఆనందం వచ్చేస్తుంది. ఆ ఎంజాయ్‌మెంట్ భరించలేము ఇంక వస్తువును పొందినప్పుడు ఇంక ఎంత ఆనందంగా ఉంటుందో. మోక్షం ఎప్పుడు వస్తుంది, వస్తే ఎలా ఉంటుంది ఇటువంటి దండగ ప్రశ్నలు వద్దు. అనవసరంగా నీవు మనస్సును పెంచుకొంటున్నావు, ఇలా మనస్సును పెంచుకోవద్దు. నేను బంధింపబడ్డాను అని నీవు అనుకొంటున్నావు కాబట్టి నాకు విడుదల ఎప్పుడు వస్తుంది అనుకొంటున్నావు. ఇవన్నీ మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు, అసలు సత్యానికి వీటితో ఏమీ సంబంధం లేదు. నాకు మోక్షం ఎప్పుడు వస్తుంది అని నీ నెత్తిమీద మోయకు.

ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా జరగాలో అలా ఈశ్వరుడు నిన్ను అనుగ్రహిస్తూ ఉంటాడు, సరిగ్గా కాలం వచ్చేటప్పటికి నీకు ఇచ్చేది ఏదో నీకు ఇచ్చేస్తాడు. ఒకవేళ నీవు మర్చిపోయావు అనుకో, ఆయన మర్చిపోడు. గాఢనిద్రలో మనం నిద్రపోతున్నప్పటికి మన నిద్రను చూసేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు, అక్కడ నీకు ఏ సమస్యలు లేవు. ఆ గాఢనిద్రలో ఉన్నవాడు ఎక్కడికి పారిపోలేదు, వాడు జాగ్రదవస్థలో కూడా ఉన్నాడు. వాడిని పట్టుకోండి చాలు మీకు వచ్చిన పని పూర్తి అయిపోతుంది. మనం పైకి ఆడంబరంగా ఉన్నట్లు కనబడటం లేదు కాని లోపల మనస్సులో ఆడంబరంగా ఉన్నాము, అది వదిలించుకోండి అంటున్నారు భగవాన్.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 21-01-2005, మల్కిపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

షిరిడీ బాబా కొంతమందికి దత్తాత్రేయుడిగా దర్శనమిచ్చారు, కొంతమందికి ఆంజనేయ స్వామిగా దర్శనమిచ్చారు, కొంతమందికి రాముడిగా దర్శనమిచ్చారు, ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే ఆయన సర్వదేవతాస్వరూపుడు. సాయిరామ్ మహాయోగి, ఆయన అనేకమందిని అనేక రకాలుగా అనుగ్రహించారు. వారిలో ఉన్న జిజ్ఞాసను పెంచారు, వారిలో ఏదైనా దుఃఖం ఉంటే తొలగించారు, బాబా కల్పతరువు, ఎవరు ఏది కోరుకొంటే వారికి అది ఇస్తారు. కర్తృత్వం పెట్టుకోకుండా మనం పనిచేయటం లేదు. మనం ఎంతసేపు ఏదో కాంక్షపెట్టుకొని, స్వార్థం పెట్టుకొని పనిచేస్తూ ఉంటాము. దీని వలన కర్మలు, కర్మలు చేస్తే జన్మలు వస్తాయి. ఇక్కడ ఇంతమంది కూర్చొన్నాము. ఇందులో ఒక మనిషికి ఇంకోమనిషికి పోలిక లేదు, ఒక మనస్థత్వానికి ఇంకో మనస్థత్వానికి పోలికలేదు. ఎవరి ప్రారబ్దం వారిది, ఎవరి అంతస్థు వారిది, ఎవరి ఆర్థికపరిస్థితి వారిది. రకరకాల జీవులు, రకరకాల కర్మలు. మనం ట్రైనులో ప్రయాణించేటప్పుడు కొత్తవారిని కలుసుకొంటూ ఉంటాము, వారితో కొద్దిసేపు మాట్లాడుతూ ఉంటాము, ఆ పరిచయాలు ఎంత నిజమో మన కుటుంబ సభ్యులతో మనకున్న సంబంధాలు కూడా అంతే నిజం. ట్రైనులో పరిచయాలు ఆ ట్రైను దిగిపోయిన తరువాత మర్చిపోతాము కాని కుటుంబ సభ్యులతో దీర్ఘకాలం ఉండటం వలన ఇది నిజం అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని అది ఎంత నిజమో ఇది కూడా అంతే నిజము. ఊరికే పొడుగు, పొట్టి తేడా తప్ప అది ఎంత అసత్యమో ఇది కూడా అంతే అసత్యం. కొంతమంది జీవులు ఎలా ఉంటారు అంటే ప్రకృతి రీత్యా జరిగే పనులు కూడా మేమే చేస్తున్నాము అని చెపుతారు. సూర్యుడు ఉదయిం చటం కూడా మా వల్లనే అని చెపుతారు, మీరు గాలి పీల్చుకోవటం కూడా మావల్లే జరుగుతోంది అంటారు. ఇటువంటి అహంభావపూరితులు ఉంటారు. మనకి

99 పాళ్ళు అజ్ఞానం ఉంది, ఒక వంతు జ్ఞానం ఉంది. కాని మనం ఏమనుకొంటున్నాము అంటే 99 పైసాలు జ్ఞానం ఉంది, ఒక పైసా అజ్ఞానం ఉంది అనుకొంటున్నాము. ఇది దురదృష్టకరం. ఈ సువిశాలమైన ఖగోళంతోటి పోల్చుకొంటే మన శరీరం ఎంత, మన బతుకు ఎంత, మనకు ఉన్న తెలివి ఎంత? ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏ సంఘటన జరగటానికి అవకాశం లేదు, ఉన్నది ఆయన ఒక్కడే. ఆయనతో పాటు మనం కూడా ఉన్నాము అనుకోవటం వలననే ఈ దుఃఖం అంతా. ఉన్నది ఆయనే, మనం లేనేలేము అన్న సంగతి తెలిసేవరకు ప్రతీ జీవుడిని దుఃఖం వెంటాడుతూ ఉంటుంది. మహిమల వలన ఆత్మజ్ఞానం రాదు. ఆత్మజ్ఞానం వస్తేనేగాని శాంతి లేదు, సుఖం లేదు. జన్మపరంపరలలో నుండి విడుదల పొందలేము. కొంతమంది ఏదో ఊహించుకొని దుఃఖపడుతూ ఉంటారు, భూకంపాల వలన గాలివానల వలన ఇలా ప్రకృతి రీత్యా దుఃఖం వస్తూ ఉంటుంది, దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి దుఃఖం వస్తూ ఉంటుంది, ఈ దుఃఖత్రయంలో నుండి విడుదల పొందటం ఒక్క జ్ఞానికే సాధ్యం. తమోగుణం, రజోగుణం, సత్వగుణం ఇలా గుణాలతోటి అజ్ఞానం తయారవుతోంది, ఈ అజ్ఞానం పోవాలంటే ప్రకృతి గుణాలు నశించాలి అంటే వాడు తమోగుణంలోనుండి, రజోగుణంలోనుండి, సత్వగుణంలో నుండి విడుదల పొందాలి. మాయ బయట లేదు, లోపలే ఉంది. అది అజ్ఞానం రూపంలో ఉంది, గుణాల రూపంలో ఉంది. అందులోనుండి విడుదల పొందకుండా మనకు ఆత్మ సాక్షాత్కారం లేదు. లోపల గుణాలు ఉన్నాయి, మనం ఆ గుణాలను చూసుకొంటూ బయటకు వచ్చేస్తున్నాము. ఆ గుణాలను ప్రక్కకు నెట్టి ఇంకా లోపలకు వెళితే, హృదయం యొక్క లోయలలోనికి దిగితే అక్కడ ఈశ్వరుడు నీకు దొరుకుతాడు. మనం ఆ గుణాల దగ్గరే ఆగిపోతున్నాము. అలాకాదు ఇంకా లోపలకు వెళ్ళిపోవాలి. మనం కాని శరీరంతోటి, మనం కాని మనస్సుతోటి, మనం కాని గుణాలతోటి తాదాప్యం పొందుతున్నాము, అసత్యంతో తాదాప్యం పొందుతున్నాము. ఈ తాదాప్యంలో నుండి ఎంతకాలం అయితే విడుదలపొందలేమో అంత కాలం మనకు సత్య సాక్షాత్కారం లేదు, శాంతి లేదు, సుఖం లేదు, ఆనందం లేదు. ముందు రజోగుణంలో నుండి, తమోగుణంలోనుండి బయటకు రా. సత్వగుణం కూడా గుణమే కాని అది మోక్షానికి దారి చూపించి తప్పకొంటుంది. మనం తమోగుణంలో ఉండిపోతాము అనుకోండి రాబోయే జన్మలలో జంతువులుగా పుడతాము, రజోగుణంలో ఉండిపోతే మనుషులుగా, రాక్షసులుగా పుడతాము, సత్వగుణాన్ని బాగా పెంచుకొంటున్నారు అనుకోండి రాబోయే జన్మలో మీరు ఋషులు అయిపోతారు. మనలో ఏ గుణాలు ఉన్నాయో మనకి మనం పరిశీలన చేసుకోవాలి. బహుజన్మల కృషివలన, బహుజన్మల సాధన వలన మీలో సత్వగుణం

పెరుగుతుంది. సాత్విక బుద్ధి పెరుగుతూ ఉంటే మాయలో నుండి విడుదల పొందుతారు, బంధంలో నుండి మోక్షం లోనికి వస్తారు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. వ్యక్తుల పట్ల, విషయాల పట్ల కోరిక వద్దు, వాటి మీద ఏవగింపు వద్దు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. సర్వసాధారణంగా మనం కొన్ని విషయాల పట్ల కోరిక పెట్టుకొంటాము, కొన్ని విషయాల పట్ల ఏవగింపు పెట్టుకొంటాము. ఈ రెండింటి వలన మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. మీకు రజోగుణం పెరిగిపోతుంది. అందుచేత కోరిక వద్దు, ఏవగింపు వద్దు, బహుజాగ్రత్తగా ఉండండి. మనం ఎవరినైనా ఏదైనా విషయంలో ఆక్షేపిస్తే అదే మనకు తిరిగి వస్తుంది. భగవంతుడు మనకంటే కొన్ని కోట్ల రెట్లు తెలివైనవాడు. మనం ఏదైనా చెడ్డ మాట్లాడితే చెడ్డపని చేస్తే మనకు చెడు తలంపులు వస్తే వాటిని ఏ జన్మలో ఎక్కడ ఎలా అనుభవంలోనికి తీసుకొని వస్తాడో ఆయనకు తప్పించి మనకు తెలియదు, ఆయన సర్వజ్ఞుడు, సర్వసాక్షి, జీవుడు కర్మ చేయటానికే పనికి వస్తాడు, కర్మ ఫలదాత ఈశ్వరుడు. ఇష్టాలు, అయిష్టాలు తగ్గించుకో, కోరికలు తగ్గించుకో. నీకు కోపం వస్తుంది, చిరాకు వస్తుంది, ఆందోళన వస్తుంది, కోరికలు వస్తూ ఉంటాయి. కంగారు పడవద్దు. జన్మాంతర సంస్కారాన్ని బట్టి ఏదో చేస్తే ఏదో వచ్చింది అంతే గాని ఈ కోరికగాని, ఈ కోపంగాని ఇవి ఏమీ నీ స్వరూపం కాదు. అందుచేత వాటికూడా వెళ్ళిపోవద్దు. కోరిక వచ్చినా, కోపం వచ్చినా, అసూయ వచ్చినా ఇది నేను కాదు అనుకోండి, వాటిని గుర్తించకండి, అవి మీరు కాదు అని మీకు గ్రహింపు అయితే అవి ఎలా వచ్చాయో అలాగే పోతాయి, మీరు కంగారుపడవద్దు. లోపల ఏముంటే దానిని బయటకు రానివ్వండి. ఏదో చేస్తే ఏదో వచ్చింది అది నేను కాదు అనుకోండి. చేసింది మనస్సు, అనుభవించేది మనస్సు. అది నేను కాదు, అది నా స్వరూపం కాదు అనుకొంటూ దానితో కలవకుండా ఉంటే వచ్చింది వచ్చినట్లే పోతుంది, ఈ రకంగా కూడా మాయను జయించవచ్చు. ఈ దేహాన్ని, ఇంద్రియాలను మనకు భగవంతుడు ఇచ్చాడు. వాటి సహాయంతో అమృతానుభవం పొందాలి. ఇంద్రియాలను నియమించుకొంటే, స్వాధీనంలో ఉంచుకొంటే అవి నీకు ఉపకారం చేస్తాయి. అందుచేత నీవు ఏమి చేయాలి అంటే నీవు ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా నీ దేహయాత్ర సక్రమంగా జరగటానికి నీ ఇంద్రియాలను, మనస్సును ఎంత వరకు ఉపయోగించుకోవాలో అంతవరకు ఉపయోగించుకొంటూ, నువ్వు ప్రపంచంతోటి, విషయాలతోటి కూడా అంతవరకే సంబంధం పెట్టుకో. అంతకంటే అతిగా వెళ్ళవద్దు, అతిగా వెళితే బంధింపబడతావు. నువ్వు అవసరాల కోసం సంపాదించుకొంటే పాపం రాదు, ఆశ కోసం సంపాదించుకొంటే పాపం వస్తుంది. ఆశను ఎవడు తీర్చగలడు, ఆశకోసం సంపాదన మొదలుపెడితే ఎన్ని పాపాలయినా చేస్తాము,

ఎన్ని దుర్మార్గాలయినా చేస్తాము. ఎందుచేతనంటే ఆశ మనచేత అన్నింటిని చేయిస్తుంది. ఆశకు అంతులేదు. సముద్రానికి అయినా ఎక్కడో ఒకచోట ఆవలి వడ్డు కనిపిస్తుంది కాని ఆశకు ఆవలి వడ్డు కనబడదు, ఆశను జయించటం చాలా కష్టం. భగవంతుడు మనకు కోటి రూపాయలు ఇచ్చాడు అనుకోండి. దానిని వందకోట్లు ఎలా చేయాలా అని చూస్తాము. వందకోట్లు ఇచ్చాడు అనుకోండి వెయ్యి కోట్లు ఎలా చెయ్యాలా అని చూస్తాము, ఇంక మనకు మతి ఉండదు, ఇంక మనం నిజాన్ని వదిలేస్తాము. నీకు మోక్షం కావాలా, నీకు నిజంగా శాంత చిత్తము కావాలా, భగవదనుభవం పొందాలి అని నీవు కోరుకొంటున్నావా అయితే నీ అవసరాలకు సరిపడ సంపాదించుకో, నీ దేహయాత్రకు ఇతరులమీద ఆధారపడవద్దు, పనియందు బాధ్యతగా ఉండు, పనిని విడిచిపెట్టవద్దు, భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ మిగతా కాలంలో భగవదనుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చేసుకో. ఒకవేళ భగవంతుడు నీ అవసరాలకు మించిన సంపాదన ఇచ్చాడు అనుకో దీనజనులకు కొంత ఉపయోగించు. నీకు సంవత్సరానికి 10 లక్షల రూపాయలు ఆదాయం వస్తోంది అనుకోండి కొన్ని లక్షలు మీ అవసరానికి ఉపయోగించుకొన్నా, కొన్ని లక్షలు బ్యాంకులో వేసుకొన్నా, కనీసం ఒక లక్ష తీసి ప్రక్కన పెట్టి దానిని దీనజనులకు ఉపయోగించండి. దానిని దశమభాగం అంటారు, దశమ భాగం దీన జనులకు ఉపయోగించండి అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఉన్నవాడు నారాయణుడు ఒక్కడే, వాడే ఈ జీవకోటి కింద కనిపిస్తున్నాడు. ఉన్నది ఒక్కటి అంటే ఒక్కటే, రెండవది లేనే లేదు. ఆ ఒక్కటే మనకు అనేకంగా కనిపిస్తోంది. అక్కడ నుండి సంసారం ప్రారంభమవుతోంది. ఒక్కటిలోనుండి దుఃఖం రాదు, భయంరాదు, ఏదీ రాదు. మనం అనేకంగా చూడటం వలన, రెండులో నుండే భయం, దుఃఖం, సంసారం అన్నీ వస్తున్నాయి.

ఈ ప్రపంచం అంతా భగవంతుడిలో నుండే వచ్చింది అంటున్నారు కదా భగవంతుడిలో నుండే ఈ ప్రపంచం అంతా వస్తే, ఈ ప్రపంచానికి కారణం భగవంతుడే అయితే భగవంతుడికి కారణం ఎవరండి అని కొంతమంది అడుగుతూ ఉంటారు. భగవంతుడికి కారణం ఉంటే ఆయన భగవంతుడు అవ్వడు. చనిపోయిన తరువాత ఏదో పొందుతాము అని మనందరము అనుకొంటున్నాము కాని ఇప్పడు లేదు అనుకోండి, అది చనిపోయిన తరువాత వస్తుంది అనుకోండి అది సత్యం ఎలా అవుతుంది. ఒక కాలంలో ఉండి ఇంకో కాలంలో లేనిది, ఒక అవస్థలో ఉండి ఇంకో అవస్థలో లేనిది సత్యం కాదు. నువ్వు ఎటువంటి సుఖాన్ని, శాంతిని పొందాలి అంటే దేహం ఉంటే సుఖం, దేహం పోయిన తరువాత కూడా సుఖం, ప్రపంచం కనిపిస్తే ఆనందం, ప్రపంచం కనబడకపోయినా ఆనందమే

అటువంటి సుఖాన్ని, శాంతిని, ఆనందాన్ని ఇప్పడే ఇక్కడే మనం పొందాలి. ఒక భక్తుడు భగవాన్ గురించి తెలిసిన మాటలు కొన్ని, తెలియని మాటలు కొన్ని మళయాళంలో వ్రాసుకొని వచ్చి భగవాన్‌ను చూడమన్నాడు. భగవాన్ దానిని చూసి తిరిగి ఇచ్చేసారు. వాడు ఏమనుకొన్నాడు అంటే భగవాన్ చదివారు, దానిని అంగీకరించారు, ఇంక నాకు అదృష్టం పట్టింది అనుకొన్నాడు. మరుసటి రోజు కుంజు స్వామి ఆశ్రమానికి వచ్చారు. ఆ రచయిత కూడా ఆశ్రమంలోనే ఉన్నారు. నీవు వ్రాసిన పుస్తకం ఒకసారి ఇయ్యి నేను చదువుతాను అని తీసుకొన్నారు. అందులో కొన్ని సత్యాలు, కొన్ని అసత్యాలు ఉన్నాయి. అప్పడు కుంజుస్వామి భగవాన్‌తో ఆ వ్రాసినవాడు సరిగా వ్రాయలేదు, మీరు చదివారు అంటున్నారు, మీరు చదివినప్పడు ఇదంతా అసత్యం అని చెప్పాలి కదా అన్నారు. అప్పడు భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే ఈ ప్రపంచం సత్యం ఏమిటి, ఆ పుస్తకంలో ఉన్నది సత్యం అవ్వటానికి అన్నారు. వాడు సత్యం వ్రాయలేదు అనటానికి ఈ ప్రపంచం సత్యమా అన్నారు, ఈ ఒక్కమాట చాలు. మన జీవితంలో ఏదో ఒక చిన్న మంచిపని చేస్తే జీవితం పొడుగునా అది వేసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాము. భగవాన్ అరుణాచలేశ్వరుడితో ఏమన్నారు అంటే నా అంతట నేను రాలేదు, నువ్వు పిలిస్తేనే వచ్చాను, వచ్చిన తరువాత నావాటా నాకు ఇవ్వటానికి ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకు? నువ్వు ఎలా ఇచ్చినా, నా వాటా నాకు ఇవ్వాలి. నన్ను తరింప జేయటం అనేది నీ తలవిధి అన్నారు, అది జన్మాంతర అనుబంధం, విడదీయలేని అనుబంధం, ఒకవేళ విడదీయటానికి ప్రయత్నం చేద్దామన్నా ఆ సంకెళ్ళు కనబడవు. నీ పిలుపు వినబడి ఇక్కడకు వచ్చాను, నాకు జ్ఞానం అనే బిక్షను ప్రసాదించు. అది నీవు నాకు ఇవ్వవలసిందే, అందులో ఒకవేళ నీకు కష్టం కలిగినా అది నీ తలరాత ఈ పని నీవు చేయవలసిందే అన్నారు భగవాన్. మీరు పెద్ద పెద్ద సాధనలు చేయలేకపోయినా, తపస్సులు చేయలేకపోయినా నేను జన్మరహితుడిని, కర్మరహితుడిని, చైతన్యస్వరూపుడిని అని మీకు ప్రోపర్‌గా అవగాహన అయినా మీరు దుఃఖంలో నుండి విడుదల పొందుతారు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. గాఢనిద్రలో నుండి జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక నాకు బాగా నిద్ర పట్టింది అని చెపుతావు. నువ్వు నిద్రపోయిన మాట నిజమే. నువ్వు నిద్రపోతున్నప్పటికి నిద్రపోకుండా ఉండి ఒకడు నీ నిద్రను చూస్తున్నాడు, వాడు కాలరహితుడు, జన్మరహితుడు, రూపరహితుడు, నామరహితుడు, వాడే పురుషుడు. వాడిని పట్టుకో. పురుషుడు అంటే మనలాంటి వాడు కాదు. మనం మల్కిపురంలో ఉంటే పాలకొల్లులో ఉండము, పాలకొల్లులో ఉంటే మల్కిపురంలో ఉండము. కాని ఆయన అలాంటివాడు కాదు పూర్ణంగా ఉన్నవాడు. మనకు అమృతానుభవం కలిగే వరకు ఏవో సందేహాలు, ఏవో సంశయాలు, ఏదో క్షోభ, ఏదో తీరని అశాంతి, దుఃఖం ఏ

జన్మకు ఆ జన్మ నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. మనకు ఎటువంటి సంఘటన ఎదురయ్యినప్పటికి మనకు సంతోషం రాకూడదు, దుఃఖం రాకూడదు. ఏవిధమైన వికారం లేకుండా నిర్వికారంగా ఉండగలగాలి. ఏదో పనిచేయటం వలన ఏదో రావచ్చు కాని ఆత్మజ్ఞానం రాదు. స్వప్రయత్నం, కాలపరిపక్వం, ఈశ్వరకటాక్షం అవసరం, ఈశ్వరుని దయ లేకుండా మనం ఆయనను పొందలేము. సంసారం అనేది మహావృక్షం. దీనిని నరకటం చాలా కష్టం. రాగద్వేషాలు, కామక్రోధములు, బంధువులు, స్నేహితులు, విరోధులు ఇవిఅన్నీ కూడా ఈ మహావృక్షానికి కాండాలు, రొబ్బలు, ఆకులు. ఏ జన్మకు ఆ జన్మ ఈ సంసారవృక్షం ఉంటుంది. దీనిని ఎవడు నరకగలడు అంటే వైరాగ్యమనే గొడ్డలి, జ్ఞానమనే గొడ్డలిని ఎవడైతే సంపాదించాడో వాడే ఈ మహావృక్షాన్ని నరకగలడుగాని మిగతావారికి సాధ్యం కాదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనకు ఇష్టంలేని సంఘటన జరిగింది అనుకోండి, ఉద్రేక పడిపోతాము, దానిని బట్టి రజోగుణం వచ్చేస్తుంది. మనకు ఇష్టమైన సంఘటన జరిగింది అనుకోండి సంతోషం వచ్చేస్తుంది. అప్పుడు కూడా రజోగుణం వచ్చేస్తుంది. అందుకే నా మాయను ఎవడూ జయించలేడు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. మనందేహంగా ఉంటున్నాము, మనస్సుగా ఉంటున్నాము, కాని ఆత్మగా ఉండలేకపోతున్నాము. ఆత్మగా ఉండగలిగినవాడికే ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది. జీవుడు వెళ్లి ఆత్మను తెలుసుకోలేడు, మన తెలివితేటలతో ఆత్మను తెలుసుకోలేము, మనస్సుతో తెలుసుకొనేది కాదు. నువ్వు ఆత్మగా ఉండగలిగితే అదే నీకు ఎరుక పడుతుంది. మీరు అనుకొన్నది నెరవేరదు కాని ఈశ్వర సంకల్పం జరిగి తీరుతుంది. ఇప్పుడు మనకు ఏదైనా పదవి వచ్చింది అనుకోండి అది మన తెలివితేటల వలన కాదు, ఆయన అనుకోవటం వలన వచ్చింది. ఎవడైతే బ్రహ్మానుభవం పొందాలి అనుకొంటున్నాడో, ఎవడైతే సత్యాన్వేషణ చేస్తున్నాడో వాడికి గౌరవాలు విషంతోటి సమానము, అగౌరవం అమృతంతో సమానము. ఇతరులు మిమ్మల్ని గౌరవించరు అనుకోండి శుభ్రంగా మీ మనస్సు లోపలకు వెళ్లిపోతుంది. వారు గౌరవిస్తారు అనుకోండి అందరూ గౌరవిస్తున్నారు అని మీ మనస్సు విజృంభిస్తూ ఉంటుంది. మీకు సన్మానాలు చేస్తూ ఉంటే మీకు రజోగుణం పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. నన్ను ఎవరు గౌరవిస్తారు? నన్ను ఎవరు సన్మానిస్తారు? నన్ను ఎవరు ఊరేగిస్తారు అని చూసేవాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఏమిటి? మీ ఇంట్లోనివారు మిమ్మల్ని అవమానం చేస్తున్నారు అనుకోండి, మీరు నిజంగా సత్యాన్వేషకులయితే అది మీకు వరం, ఎందుచేతనంటే వారి మీద మీకు మమకారం పోతుంది. అందుచేత అది వరం. దేహాభిమానం ఉన్నంతకాలం మనస్సు చలిస్తూనే ఉంటుంది. దానికి టెంపరరీ డోస్ ఏమిటి అంటే భగవంతుడి నామాన్ని స్మరించుకోవటం, ఆయన రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం వలన

మనస్సు నశించకపోయినా మనస్సు అణిగి ఉంటుంది. మనస్సు అణిగి ఉండటం వలన కొంత శాంతిగా ఉంటుంది. కాని మనో నాశనం అయితేనేగాని అమృతానుభవం కలుగదు. నువ్వు ఏదైనా విషయం గురించి ఆలోచిస్తున్నావు అనుకో, అది లోతుగా ఉండాలి, నీ చూపు దీర్ఘంగా ఉండాలి. నువ్వు ఎవరికైనా సలహా చెబితే అది ఊరికే ఆ రోజు గడిచిపోయేలా చెప్పకు, శాశ్వతంగా వారికి ఉపయోగపడే లాగ చెప్పు. మనం రాముడిని, కృష్ణుడిని ఆరాధిస్తాము కాని కొంతమంది భగవంతుడి రూపాన్ని ఆరాధించరు, ఆయన చెప్పిన వాక్యాలను ఆరాధిస్తారు. ఆ వాక్యాలను ధ్యానం చేసి, వాటి అర్థాన్ని జుర్రుకొని, దానిని అనుభవించి, విచారణ చేసి అమృతానుభవం పొందుతారు. నీకు ఏవో కోరికలు వస్తున్నాయి అంటున్నావు, అశాంతి వస్తోంది అంటున్నావు అంటే నీవు సత్యంలో లేవని అర్థం. నీవు అబద్ధంలో ఉన్నప్పుడు అశాంతి వస్తుంది కాని సత్యంలో ఉన్నవాడికి అశాంతి రాదు. ఇప్పుడు నీవు ఏ స్థితిలో ఉన్నావో అది సహజస్థితి కాదు. ఇప్పుడు మనం నార్మల్‌గా లేము, సహజంగా లేము, మనం అసహజంగా ఉన్నాము. అజ్ఞానాన్ని జ్ఞానం అనుకొంటున్నాము, అసత్యాన్ని సత్యం అనుకొంటున్నాము. నువ్వు అసహజస్థితిలో ఉన్నావు కాబట్టే సతమతమయి పోతున్నావు, అశాంతి వస్తోంది. యజ్ఞాలు, యాగాలు, జపాలు, ధ్యానాలు చేసి దేనినైతే పొందుదామని అనుకొంటున్నావో అది నీవై ఉన్నావు. నీవు ఏదిగా ఉన్నావో, నీవు అలాగ ఉండగలిగితే లోపల ఉన్న ఆనందం పొంగివచ్చి నీ సహస్రారాన్ని ముంచుతుంది. జ్ఞాని సమక్షంలో, సహృదయం ఉన్న వారి సమక్షంలో నీవు పొందే శాంతి, సుఖాల ముందు స్వర్గ సుఖాలు కూడా తీసికట్టు అని వశిష్ఠుడు చెప్పారు. ఎక్కడో బ్రహ్మానుభవం దాకా వెళ్ళనక్కరలేదు, సత్పురుషులు, సహృదయం ఉన్న వారి సమక్షంలో నువ్వు ఆనందంలో ఊగిసలాడతావు. సాధకుడికి గౌరవాలు కూడా రోత. మిమ్మల్ని ఎవరైనా అగౌరవ పరిచారు అనుకోండి మీరు బాధపడిపోతారు. అగౌరవం అనేది సాధకుడి యొక్క అహంకారానికి కోత. చనిపోవటాలు, పుట్టటాలు ఇవి అన్నీ దేహానికి సంబంధించినవి. ఇందులో ఏమీ లేదు. ఏ వస్తువు అయితే అన్ని కాలాలలో, అన్ని అవస్థలలో ఉందో దాని స్వరూపం జ్ఞానం, దాని స్వరూపం ఉండటం, దానిని పొందటం మానివేసి చనిపోతున్నాను, పుడుతున్నాను అంటావు ఏమిటి? ఇందులో ఏముంది, ఇదంతా డొల్ల, నీ హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువును పొందటం మీదే నీ దృష్టిని కేంద్రీకరించు, నీ మనస్సును అక్కడ పెట్టు, పొందవలసింది ఏదో పొందటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి.

దేహ ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఒకోసారి దుఃఖం వస్తుంది, ఒకోసారి సంతోషం వస్తుంది. కొంత మంది మిమ్మల్ని పొగుడుతారు, కొంతమంది విమర్శిస్తూ ఉంటారు, ఈ గొడవలు

నీకెందుకు. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి, బ్రహ్మంలో ఐక్యమవ్వటానికి ప్రయత్నించు. నేను అది సాధించాను, ఇది సాధించాను అని ఎంతసేపు మనస్సు గొడవ, దేహం గొడవలో ఉండవద్దు, ఇదే పునర్జన్మకు కారణం. దేవుడు ఇచ్చాడా లేకపోతే నువ్వు సాధించావా? అసలు నువ్వంటూ ఒకడవు ఉన్నావా? భగవాన్ ఏమంటారు అంటే నేను కర్తను, నేను కర్తను అంటున్నావు దానిని తీసి ఒక ప్రక్కన పెట్టు మిగతా విషయాలు మాట్లాడుకొందాము అంటారు. ఒక మహాజ్ఞాని దగ్గరకు వెళ్లేటప్పుడు మన బుర్రలోని గొడవలు అన్నీ ఒక ప్రక్కన పెట్టుకొని వెళ్ళాలి. పరమాత్మ ఏమి చెపుతున్నాడు అంటే నేను ఈ లోకాలను నడిపే లోకేశ్వరుడను, జన్మరహితుడను, కారణరహితుడను, రూపరహితుడను, నామరహితుడను అన్న విషయం మీకు అర్థమయినా, ఆ క్లూ మీకు అర్థమయినా అమృతానుభవం ఇస్తాను అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మన పొగరుబోతుతనం ఆవాక్యాన్ని అర్థంచేసుకోనివ్వటం లేదు. మీరు గీతలో శ్లోకాలు ఎన్నిసార్లు చదివినా, ఒక జన్మలో కాదు వంద జన్మలు చదివినా మీకు అర్థం కాదు. వైరాగ్యం లేనివాడికి శాస్త్రం చదివినా అర్థం కాదు. వైరాగ్యం ఉంటేనే అది అర్థమవుతుంది. వైరాగ్యం ఉన్నవాడు మాత్రమే పనిని పెర్‌ఫెక్టుగా, బాధ్యతగా, సంతృప్తిగా చేయగలడు. ఇప్పుడు మనలో ఉన్న రెండు పెద్ద లోపాలు ఏమిటి అంటే మనకు పని అంటే ఇష్టం ఉండదు, చేసిన పని మీద బాధ్యత ఎవరూ పెట్టుకోరు. మనం చెయ్యవలసిన పని మానివేస్తే దోషం వస్తుంది, చెయ్యకూడని పని చేస్తే కూడా దోషం వస్తుంది. ఈ పని చెయ్యండి, ఈ పని చెయ్యవద్దు అని భగవంతుడు వివరంగా చెప్పాడు కాని కొంతమంది సబ్జక్టును కలగాపులగం చేసేస్తున్నారు అని ఒక స్వామీజీతో అంటే వారి గొడవ ఎందుకు వారు ఎలా వచ్చారో అలాగే పోతారు. ఉన్నదేదో సబ్జక్టు మన ఎదురుగా ఉంది, దానిని ఆస్వాదించండి, తరించండి అంటున్నారు స్వాములవారు. నీవు మాట్లాడే మాట, నీవు చేసేపని నీకు చిత్తశుద్ధిని కలుగజేయాలి. నిష్కామకర్మ చిత్తశుద్ధిని కలుగజేస్తుంది. కామ్యకర్మలు దేహాభిమానాన్ని పెంచుతాయి, మల దోషాన్ని పెంచుతాయి. దీని వలన శవబుద్ధి పెరిగిపోతుంది. శరీరం ముసలిది అయిపోతోంది, ఈ శరీరం చనిపోతుందేమో అని ఇలా కంగారుపడవద్దు. ఏమిటి ఈ గోల ఈ శరీరం కాకపోతే ఇంకో శరీరం వస్తుంది. అసలు పరమపురుషుడిని, ఆ పూర్ణంగా ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. శరీరం ముసలిది అవ్వకుండా ఎంతకాలం ఉంటుంది, అది ప్రకృతి సహజం. సహజం అయిన దానికి ఉద్రేకం ఎందుకు? దాని కోసం ఉద్రేకపడవద్దు. అసలు పొందవలసింది పొందలేక పోతున్నాము ఏమిటి అని దానికోసం తపించండి, దానిని పొందటానికి ప్రయత్నించండి.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

08-03-05 మంగళ	చించినాడ (శివరాత్రి)
13-03-05 ఆది	పత్తేపురం
20-03-05 ఆది	జిన్నూరు, శ్రీరమణ క్షేత్రం
24-03-05 గురు	చించినాడ
25-03-05 శుక్ర	అమలాపురం, టి.టి.డి. కళ్యాణ మండపం (సా॥ గం॥ 4లకు)

ఉపాధిని సున్నా చేస్తే – ఉన్నది ఆత్మే

"నేను" శరీరమాత్రుడను అనే భ్రమే ఒక మనోవృత్తిగా మారి, ఆందోళన ప్రారంభమౌతుంది. ఈ శరీర తాదాప్య బుద్ధి తో శరీరం లోని అన్ని అవస్థలు తనవిగా భావించి, అందుండి "నాది" అనే మమత్వభావం ఉదయిస్తుంది. శరీరానికి సుఖాన్ని ఇచ్చేవన్ని తనకు కావాలని వాటిని పొందటంలో కష్ట-సుఖాలు అనుభవించటం జరుగుతుంది. ఈ భ్రాంతి మూలంగా నిష్పక్షపాతంగా వ్యవహరించలేక పోతాము. శారీరక సుఖాలను ఇచ్చే వస్తుసంపద విలువైనదిగా భావించే వ్యక్తి, వాటిని సొంతం చేసుకునే ప్రయత్నంలో పొందే బాధలే సంసారంగా, పేర్కొనబడుతుంది. సాధకుడు "శ్రద్ధ" తో ఇవి అన్నీ శాశ్వత సుఖసంపదలు కావని గెంటుకుపోతే మూలంలో ఉన్న సుఖస్వరూపం అనుభవమౌతుంది. ఏ వెలుగుతో ఇవి అన్ని వాటి ఉనికిని నిలబెట్టుకొంటున్నాయో ఆ వెలుగు తెలుస్తుంది. మార్పుచెంది, నశించే దుఃఖకరమైన ఉపాదులను సున్నా చేస్తే, మారనిది శాశ్వత ఆనంద ప్రదమైన ఆత్మలో నిలకడచెంది కృతార్థులు కావాలి అంత వరకూ ఈ ప్రకృతి పాఠాలు నేర్చుకుంటూ జనన-మరణాలు అనే పరీక్షలకు హాజరుకాక తప్పదు. ఈ భ్రాంతులను సున్నా చేసే ప్రేమ గురువు మనకు మార్గదర్శి కావాలి, వారు చూపిన బాటలో మనం నడవాలి. అజ్ఞాన రోగంతో భాదింపబడుతూ, అనేక వృత్తులతో కూడియున్నట్టి మనస్సు, అనేక ఆకారాలను చెందుతూ, భుజిస్తు, సంచరిస్తు, విజృంభిస్తున్నది, నిందించుచున్నది. ఇంట్లో అన్ని వ్యవహారాలు యజమాని చూసుకొంటాడు గృహంచూసుకోదు. అన్ని కల్పనలకు మనస్సే కర్త-భోక్త శరీరం కాదు. ఇన్ని మాటలు దేనికి ప్రతీ వ్యక్తి నిదురలో శరీరానికి సంభందించిన, అన్ని ఉపాదులను మర్చిపోతున్నాడు, సైన్యాధిపతి వెంట భటులు అంతా తోక ముడిచి పారిపోతున్నారు-ఇక యుద్ధం ఎక్కడ? భయభ్రాంతులు ఎక్కడ? అంతా సుఖమే ఇది మన నిత్య అనుభవమే కాని ఇది మన ప్రమేయంతో జరగటంలేదు. "ఎచట నుండి వచ్చునెచటకిదా పోవు; నిద్ర చంద్ర మెఱుక నేర్చినేని; అచలమైన వ్యక్తి నచటనుండు" అన్నారు వేమన. "నువ్వుల నుండి వేరుచేసిన నూనె నువ్వులతో సంభందం లేకుండా ఉన్నట్లే, జ్ఞాని, దేహేంద్రియ, మనసాదులతో సంభందం లేకుండా కేవలం చైతన్యంగా ఉంటాడు" అంటోంది యోగవాసిష్ఠము. జ్ఞానిని తిట్టినా, కొట్టినా, తిరిగి మాట్లాడక అటు ఇటూ చూడక, అదిరి పడక తన్నుకానట్లు ఉంటాడు. ప్రపంచంలో ఉంటూ నిష్ప్రపంచస్థితిలో ఉండటమే మన సాధన.

సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం

పాలకోడేరు సభలో సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు మరియు
డి.ఎస్.పి. శ్రీ ఆర్. శివరామరాజుగారు

అభాస జ్ఞానం - సత్య జ్ఞానం

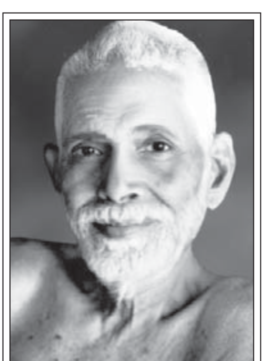

మనస్సు కల్పించిన వైచిత్ర్యమంతా నీకు తెలియబడుతున్నదంటే ఒక వెలుగు దానినంతనూ ప్రకాశింప జేస్తున్నదని నీవంగీకరించి తీరాలి. ఈ భావసముదాయం గాఢనిద్రలో అంతర్ధానమై మెలకువలో తిరిగి తల యెత్తుతున్నది. కనుక ఈ వెలుగు అనిత్యమని చెప్పాలి. దీనికి ఆద్యంతములున్నాయి. స్వతంత్ర సత్తా లేదు. అందుచే నిది అభాస జ్ఞానం. అహంస్ఫురణ ఒక్కటే నిత్యం, అవిఛ్ఛిన్నం. ఇది హృదయ స్థానంలో స్ఫురిస్తూ ఉంటుంది. నిద్ర నుంచి మేల్కను నప్పుడది మెదడులో ప్రతిఫలించి అటు పిమ్మట శరీరమంతా వ్యాపిస్తుంది.

- భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి